

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Natalia Bobu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Moroi Serghei Ivan, născut la 26 decembrie 1992, originar și domiciliat în s.Napadova, r-nul Florești.

Termenul examinării cauzei:

1. 17.05.2013 - 03.09.2013 – prima instanță,
2. 24.09.2013 - 23.12.2013 – instanța de apel,
3. 25.03.2014 - 28.05.2014 – instanța de recurs.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 03 septembrie 2013, Moroi Serghei a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal 2 ani și 8 luni închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani, în baza art.266 Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Moroi Serghei, la 02 aprilie 2013, aproximativ la ora 19.40, posedând permis de conducere, valabil pentru categoria de vehicul condus cu nr.118300587, eliberat la 27 aprilie 2011, conducând în stare de ebrietate alcoolică automobilul de model „Vaz 21083”, cu n/î SRBA 772, ce-i aparținea tatălui său, Moroi Ivan, deplasându-se pe traseul central din s.Napadova, r-nul Florești cu aproximativ 60 km/oră, nu a ținut cont de condițiile și situația rutieră, observându-l pe cet.Andrieș Nicolae, ce se deplasa pe partea stângă a aceleiași traseu, care ținea de ghidon bicicleta sa, fără a frâna, s-a deplasat în nemijlocita apropiere de acesta și neținând cont de distanța rămasă între automobil și bicicletă, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și l-a tamponat pe cet.Andrieș Nicolae cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.49 „D” din 16.04.2013, vătămări corporale care se califică ca grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora acesta a decedat la 06 aprilie 2013, prin ce a încălcat prevederile din Regulamentul Circulației Rutiere, și anume pct.14 lit.a) care indică că: „Conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate...”, pct.45 alin.(1) lit.b), alin.(2) potrivit căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul ținând permanent seama de următorii factori: dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”.

Tot el, la 02 aprilie 2013, aproximativ la ora 19.40, după comiterea tamponării cet. Andrieș Nicolae, fără a stopa automobilul, a părăsit locul accidentului rutier și a condus automobilul în gospodăria cet.E.Moroi, prin ce a încălcat prevederile din Regulamentul Circulației Rutiere, și anume pct.12 alin.(1) care indică că: „Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: lit.a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu pct.37 subpct.1) lit.a) sau subpct.2) din prezentul regulament, lit.g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc pînă la sosirea colaboratorilor de poliție.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul R.Tocan în numele inculpatului S.Moroi, care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă neprivativă de libertate, invocînd că instanța, la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de persoana inculpatului, vîrsta lui tînă, că nu are antecedente penale, are loc permanent de trai, că starea sănătății acestuia este nefavorabilă, suferă de un șir de maladii care necesită consultarea medicului, că a fost restituit prejudiciul moral în mărime de 36000 lei, se caracterizează pozitiv la locul de trai, astfel nu sînt careva piedici de a-i aplica o pedeapsă mai blîndă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, a fost admis apelul avocatului R.Tocan în numele inculpatului S.Moroi, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moroi Serghei a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani și în baza art.266 Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei închisorii pe un termen de probă 3 ani.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesual penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului S.Moroi în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) și art.266 Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Totodată, instanța de apel a considerat că există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii date nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, privind scopul pedepsei și criteriile generale de individualizare a pedepsei, menționînd că închisoarea este una din cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile cînd corijarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținînd seama de prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stipulează că instanța este obligată să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, pedeapsa mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate nu va asigura scopul pedepsei.

Ținând cont de prevederile normelor sus-menționate și reieșind din faptul că inculpatul a săvârșit pentru prima dată infracțiune, una din care face parte din categoria celor din imprudență, a recunoscut vinovăția integral și se căiește sincer de cele comise, a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a achitat integral părții vătămate prejudiciul material în sumă de 35000 lei, fiind de accord de a achita și prejudiciul moral, de vârsta inculpatului, de caracteristica pozitivă, că nu s-au constatat circumstanțe agravante, a considerat că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii reale, deoarece corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea termenului de probă, deoarece pedeapsa s-a numit până la 5 ani închisoare și careva interdicții de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal nu s-au stabilit.

5. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevezute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei privind aplicarea art.90 Cod penal, pe motiv că concluzia instanței de apel privind aplicarea normei penale date este incorectă, instanța nu a ținut cont că inculpatul a comis accidentul rutier în stare de ebrietate alcoolică, părăsind locul accidentului, eschivându-se de la fața locului, acesta a comis o infracțiune cu intenție și una din imprudență, astfel considerînd corectă argumentarea primei instanțe că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod penal, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau acesta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Totodată Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui S.Moroi pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art.264 alin.(4) și art.266 Cod penal, în baza cărora S.Moroi a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani și, respectiv, amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare de pînă la 2 ani.

În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui S.Moroi i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(4) Cod penal 2 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani și în baza art.266 Cod penal 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei se ține cont de gradul pericolului social al infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de persoana inculpatului. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, acceptarea examinării cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală, tragerea la răspundere penală pentru prima dată, precum și recuperarea benevolă a prejudiciului material cauzat prin accidentul rutier și acordul acestuia de a recupera și prejudiciul moral. Printre altele, ca atenuantă s-a recunoscut și circumstanța că inculpatul a conștientizat pericolul faptelor comise și la moment nu prezintă pericol social, asigurînd că pe viitor nu va mai comite încălcări de lege.

Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii și care s-a stabilit în termen de pînă la 7 ani.

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 3 ani și 2 luni stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 Cod penal alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvîrșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Natalia Bobu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui Moroi Serghei, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun